

PH

POLITISK HORISONT

NR. 01, MARTS 2016

Det Konservative Folkeparti gennem

100 ÅR

STORT JARLOV-INTERVIEW

KVÆLSTOFSSAGEN SET INDEFRA

Rejsehold tilbyder hjælp
til vælgerforeninger

Det Konservative
Folkeparti

Indhold

- 02 Leder
- 04 Det Konservative Folkeparti gennem 100 år
- 09 Krydsord
- 10 Rejsehold tilbyder hjælp til vælgerforeninger
- 12 Kvælstofsagen set indefra
- 20 KU uddanner fremtidens borgerlige debattører
- 22 Flygtningekrise og Brexit: Hvor er Europa på vej hen?
- 24 Samfundsprisen gør en forskel for sygdomsramte børn på Sankt Lukas
- 26 KU'eren, der blev politisk håndværker i Bruxelles

STØTTET AF
EUROPA
nævnet

Ansvarshavende redaktør Søren Vandsø

Redaktør Simon Gosvig

I redaktionen Alexander Tolstrup,

Anne Birk Mortensen, Benny Damsgaard, Mathias Sandberg, Morten Scheelsbeck, Peter Lemmich, Ulrica Helgesson

Layout og tryk: Degn Grafisk

Forsidefoto: Rasmus Degnbol

Afsluttet redaktion: 7. marts 2016

Politisk Horisont

Det Konservative Folkeparti
Christiansborg, 1240 København K

E-mail info@konservative.dk

I år fejrer Det Konservative Folkepartis 100-årsfødselsdag. Vi fejrer et særdeles levende og aktivt parti – ja, nærmest en familie – hvor vi på godt og ondt i 100 år har levet og kæmpet for danskernes tryghed og muligheder, og stadig gør det den dag i dag.

Nedslagspunkterne i vores partis historie er mange, men fælles for hele vores historie er, at vi har kæmpet for det enkelte menneskes ret til at have personlig frihed, og at vi har taget ansvar for de mest udsatte i vores samfund. Generationskontrakten har også været et pejlemærke, så vi sikrer, at vores børn og børnebørn kan overtage en verden i mindst lige så god en tilstand, som vi selv fik.

På de næste sider får du et indblik i ti pejlemærker fra vores 100-årige historie. Det siger sig selv, at det ikke har været let at vælge ud, for vi er et parti, der både har rummet store personligheder og sat politiske aftryk i alle årene.

Har du lyst til at læse mere om vores fælles historie, kan jeg anbefale bogen, som vi har udgivet i anledning af 100-året. Bogen er skrevet af historiker Lars Christensen og hedder 'En sikker borgerlig stemme'.

Invitation til Vision 2034

Vi bruger dog ikke kun partiets fødselsdag på at se tilbage. Vi vælger i høj grad også at se frem. For vi konservative tør godt tænke store tanker om, hvad vi ønsker for fremtidens Danmark og de generationer, der kommer efter os. Vi føler os faktisk forpligtigede til det.

Søren Pape besøger alle storkredse og præsenterer sin Vision 2034. Kom og vær' med til at diskutere, hvordan Danmark skal se ud. Du har fået en invitation per e-mail.

Onsdag	den 6. april	Vestjyllands storkreds
Torsdag	den 7. april	Østjyllands storkreds
Tirsdag	den 12. april	Bornholms storkreds
Onsdag	den 13. april	Københavns storkreds
Torsdag	den 14. april	Nordsjællands storkreds

Onsdag	den 20. april	Nordjyllands storkreds
Torsdag	den 21. april	Sjællands storkreds
Mandag	den 25. april	Sydjyllands storkreds
Onsdag	den 27. april	Københavns omegns storkreds
Torsdag	den 28. april	Fyns storkreds

Mere tryghed og flere muligheder. Før, nu og de næste 100 år.

Jeg har derfor sammen med resten af folketingsgruppen nedfældet en vision. Et drøm om et bedre Danmark, om man vil. Vi kalder det Vision 2034. Alle dem, der fødes i år, fylder nemlig 18 år i 2034, og dermed bliver de myndige, får stemmeret og begynder at overtage det samfund, vi har opbygget til dem.

På vores seks udvalgte fokusområder har vi lavet en skitse til det samfund, som vi gerne vil give videre til de 18-årige i 2034, hvis vi konservative sætter kursen for Danmark. Det er grundlæggende et samfund, hvor friheden er i højsædet, hvor der er tryghed for alle danskere, og hvor der er muligheder for dem, der har respekt for hårdt arbejde.

Vision 2034 er ikke et facit for samfundet. Ej heller en økonomisk plan eller et nyt partiprogram. Vi ønsker blot for en kort stund at frigøre os for hverdagens politiske debat og forlig og præsentere nogle lidt større og vidtrækkende tanker.

Jeg har allerede nu planlagt, at jeg kommer rundt i alle storkredsene i løbet af foråret for alene at drøfte denne vision med jer. Så får vi mulighed for at tale politik, uden at det handler om konkrete forslag eller nyt partiprogram.

Kvælstofsagen set indefra

Det er nok ikke gået nogens næse forbi, at vi i folketingsgruppen brugte de fleste af vores vågne timer i februar på den såkaldte kvælstofsag. Vi mistede som bekendt tilliden til miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen, efter at hun havde fremlagt og fastholdt regnemetoder,

der af alle eksperter blev kaldt for ikke retvisende. De ikke retvisende regnemetoder dækkede over de miljømæssige konsekvenser af den såkaldte landbrugspakke, som vi stemte igennem med resten af det borgerlige flertal. Sagen var både klar og principiel. Det handlede om respekt for Folketinget og offentligheden, om vildledning og mest af alt om ordentlighed.

I et demokrati skal man kunne have tillid til, at en regering og en minister fremlægger retvisende og fyldestgørende oplysninger, når vigtige love skal behandles og vedtages. Det burde give sig selv, men i denne sag var vi vidner til en minister, der først – i bedste fald – vildleder forligspartnere og offentlighed, og som siden stædigt holdte fast i, at de vildledende tal er korrekte.

Det er vigtigt for mig, at du som medlem ved, hvordan sagen hænger sammen. Jeg har derfor bedt Rasmus Jarlov om at give et fyldestgørende indblik i, hvordan sagen startede, hvordan det endte, og hvad der skete undervejs. Artiklen kan du læse fra side 12.

God læselyst!

Søren Pape Poulsen

1916

2016

100 år 10 milepæle

Af **Søren Vandsø**

Den 22. februar fyldte vores parti 100 år. I anledning af jubilæet har vi udgivet bogen *En sikker borgerlig stemme*, som du nu kan købe.

Bogen giver en grundig indføring i Det Konservative Folkepartis historie og de mange stærke personer, som har præget partiet i de første 100 år. Det er en historie om store personlighedsers ofre for partiet og ikke mindst for Danmark, men også en historie om, hvordan partiet på grund af historiens og livets tilfældigheder udviklede sig på en måde, som ingen regnede med bare få år inden.

Det Konservative Folkeparti er også en fortælling om indre magtkampe, brændende ambitioner og om politiske uenigheder. En splid, der bunder i selve partiets

baggrund og opståen. Men det er ligeledes historien om grænseløs selvopofrelse i kampen for Danmarks selvstændighed under Anden Verdenskrig, ligesom partiet spillede en hovedrolle i efterkrigstidens borgerlige regeringer.

Partiet er gået gennem opture og nedture, haft perioder med stor indflydelse på dansk politik og andre i opslidende opposition. Men Det Konservative Folkeparti har altid søgt indflydelsen og har forsøgt at sætte dagsordenen på en række områder som forsvar, retspolitik, økonomi, uddannelse, kultur, miljø og værdipolitik i bred forstand.

Du kan over de næste sider læse om ti milepæle i vores 100-årige historie.

1916

Folkepartiet.

Det nye Partis Program.

1. Økonomisk og borgerligt ansvar for Danmark. 2. Økonomisk ansvar for Danmark. 3. Økonomisk ansvar for Danmark. 4. Økonomisk ansvar for Danmark. 5. Økonomisk ansvar for Danmark. 6. Økonomisk ansvar for Danmark. 7. Økonomisk ansvar for Danmark.

Det Konservative Folkeparti stiftes 22. februar 1916 af medlemmer af partiet Højre, repræsentanter for De Fri-konservative og udbrydere fra Venstre. Grundloven af 1915 ændrede valgsystemet til forholdstalsvalg efter konservativt ønske og skabte basis for et nyt parti med fundament i Folketinget.

1929

Frigørelsen fra Venstre

I en årrække var Det Konservative Folkeparti støtteparti for Venstre, men man følte kun, at det borgerlige samarbejde eksisterede, når Venstre havde gavn af det. Da Venstre ikke ville støtte konservative krav til forsvaret, satte den nye konservative leder, John Christmas Møller, Venstre stolen for døren. De konservative undlod at stemme til finansloven, og statsminister Madsen-Mygdal valgte at udskrive valg.

1940
|
1945

Modstandskampen

Det Konservative Folkeparti deltog indledningsvist i samarbejdspolitikken under Anden Verdenskrig, men Christmas Møller sagde tidligt fra. Partiet blev det mest modvillige af samarbejdspartierne, og især i Konservativ Ungdom voksede modstanden. De konservative leverede et stort antal frihedskæmpere, i vid udstrækning opmuntret af Christmas Møllers taler fra London.

1949

NATO-medlemskab

Den Kolde Krig viste hurtigt, at det var urealistisk at fortsætte dansk neutralitet. Det Konservative Folkeparti arbejdede ihærdigt for dansk medlemskab af Atlantpagten/NATO. Den politiske leder, Ole Bjørn Kraft, så tidligt truslen fra kommunismen og nødvendigheden af et tæt samarbejde mellem de demokratiske lande. I april 1949 tiltrådte Danmark Atlantpagten.

1950
|
1953

Den første VK-regering

Med Erik Eriksen (V) som statsminister og Ole Bjørn Kraft (K) som udenrigsminister indgik Det Konservative Folkeparti for første gang i et egentligt VK-regeringssamarbejde. Regeringens hovedmål var en økonomisk stabilisering og dansk oprustning til at varetage landets forpligtelser i NATO. Begge dele lykkedes, men da Grundloven af 1953 var på plads, trak Det Radikale Venstre støtten til regeringen, primært på grund af modvilje mod de konservative.

1963

Jordlovsafstemningen

I hele perioden 1953-68 havde Socialdemokratiet statsministerposten. Et af de få nederlag var afstemningen om jordlovene i 1963. Det Konservative Folkeparti fik gennemtrumfet en folkeafstemning om fire jordlove, der gav det offentlige øgede muligheder for at gribe ind i den private ejendomsret. Stik imod alle forventninger blev det et stort nej til alle jordlovene.

1975
|
1982

På vej mod Statsministeriet

Efter intern splid i Det Konservative Folkeparti og vælgerflugt ved valgene i 1973 og 1975 genopbyggede Poul Schlüter partiet. Under mottoet "Borgerlige stemmer, der arbejder" søgte partiet indflydelse, samtidig med at det markerede en klar oppositionspolitik til de siddende socialdemokratiske regeringer. Schlüter selv tillagde dog det stærke konservative bagland æren for, at det lykkedes. Da man nåede frem til 1982, var Det Konservative Folkeparti et seriøst bud på et statsministerparti.

1982
|
1993

Schlüter

Da Anker Jørgensen i 1982 gav op og overlod Statsministeriet til Poul Schlüter, medførte det både store ændringer i Danmarks økonomi og i danskernes mentalitet. Fra at være "på afgrundens rand" blev udviklingen vendt gennem nedskæringer i den offentlige sektor, privatiseringer og fundamentale ændringer på arbejdsmarkedet. Som et led i genopretningen blev det acceptabelt at stille krav til folk på offentlig forsørgelse. Det blev mere attraktivt at spare op end at låne. Offentlige virksomheder blev privatiseret, og private aktører begyndte at overtage opgaver fra det offentlige. Efter 11 år med en konservativ statsminister var Danmark i 1993 en af Europas stærkeste økonomier.

1986
|
1988

Det udenrigspolitiske 'kup'

Schlüter-regeringerne 1982-88 var ofte i mindretal på vigtige udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål. Men i 1986 sendte Schlüter til alles overraskelse EF-pakken til folkeafstemning – og vandt. Det ændrede fundamentalt Socialdemokratiet og Det Radikale Venstres holdning til EF/EU. I 1988 satte NATO-valget en stopper for fodnotepolitikken, hvor det 'alternative flertal' uden om regeringen pålagde regeringen at føre en forsvars- og sikkerhedspolitik i NATO, som regeringen var imod. Efter valget kom Det Radikale Venstre med i regering, og der blev lagt låg på sikkerhedspolitikken.

2001
|
2011

Friheds- og kulturkampe

I det nye århundredes VK-regeringer kæmpede Det Konservative Folkeparti for mere økonomisk frihed til danskerne, bedre vilkår for dansk erhvervsliv og mådehold i den offentlige husholdning i en periode præget af først berusende optimisme og derefter finanskrisen. Samtidig kæmpede danske soldater for fred og frihed i Afghanistan og Irak. Det Konservative Folkeparti kæmpede også aktivt for en bredere tilgang til kultur i Danmark. Opgøret med 'de kulturradikale' og den omdiskuterede kulturkanon skabte tiltrængt debat og fornyet fokus på dansk kultur.

299,-
+ porto

Berlingske

Kristeligt Dagblad

Altinget

Vil du vide endnu mere om vores fælles historie?

En sikker borgerlig stemme er en historisk fortælling om partiet, dansk politik og store konservative personligheder igennem 100 år. Forfatteren bag bogen er cand. mag. og ph.d. i historie fra Odense Universitet, Lars Christensen (født 1970). Han har tidligere skrevet en række bøger og artikler om historiske emner, herunder om Det Konservative Folkeparti.

Køb bogen på www.konservative.dk/bogen

Partiet blev fejret med reception og fest

Med taler fra både Lars Løkke Rasmussen, Mette Frederiksen og Søren Pape fandt den officielle fejring af 100-året sted i Landstingssalen på Christiansborg den 22. februar. Præcis 100 år tidligere afholdte Det Konservative Folkeparti sit første landsråd. Dengang hed formanden ikke Pape men Piper.

Inviterede til receptionen var blandt andre vælgerforeningsformænd, samarbejdspartnere og tidligere folketingsmedlemmer. Grundet pladsmangel i Landstingssalen var den store fejring udskudt til lørdag den 5. marts. Her var alle medlemmer inviteret. Festen foregik på Papirøen i København i mere uformelle og nutidige rammer med både live-band og billige barpriser. 450 konservative fra hele landet deltog.

Denne sagfører blev i 1939 udnævnt til politisk ordfører samt formand for folketingsgruppen, og blev i 1940 minister uden portefølje i regeringen Thorvald Stauning V.	sildefisken		niddingerne	Samme sagfører, der gjorde tjeneste i højesteret i perioden 1945-62, offentliggjorde i 1974 sine erindringer med titlen: " _____ fra Syd".	
	tilbundsgående				
	tennisunderlag				
	brætspil				
logi				nyt svensk stedord	tilskud
angå					talord
gestus					
bygning					
de gamle venner					
					fugl
kompostens skibet					gud
					slægt
skillingen				hæder	
				kilo	
indædt			gudedrik beholdere		
vide		foder			
Tyskland		stræben			
smule					
travlhed					
fugl					
balter					

netkryds.dk

B A G S V Æ R D
LAKRIDS

netkryds.dk

Vindere, løsning og afleveringsdato

Du kan være med i konkurrencen om at vinde to gavekort til Bog&Idé ved at indsende løsningen til info@konservative.dk. Husk at skrive dine kontaktoplysninger. Seneste frist for indlevering af løsningen er den 1. maj 2016. Der trækkes lod blandt de indsendte svar. Vinderne får direkte besked.

Løsningen på seneste krydsord i Politisk Horisont nr. 4 2015 er: Kludedukke

Vinderne blev:
Jette Jakobsen, Randers
Kirsten Andersen, Gislev

Rejseholdet tilbyder hjælp til vælgerforeninger

Af **Simon Gosvig** | Foto **Rasmus Degnbol**

Jens Møllenberg og Romy Andersen foran partiets nyindkøbte, men dog brugte, Fiat Multipla, som de kører rundt i landet med for at besøge både storkredse og vælgerforeninger.

Et godt kommunalvalg kræver gode vælgerforeninger. Det mener hovedkontorets chef for organisationsudvikling Jens Møllenberg, der sammen med projektkonsulent Romy Andersen turnerer landet rundt for at give storkredse og vælgerforeninger redskaber til at blive endnu bedre.

Det er de gode vælgerforeninger, der giver gode valgresultater. Det så vi for alvor ved det seneste kommunalvalg i 2013, hvor en række kommuner gik frem på trods tilbagegang på landsplan. Derfor sætter hovedkontoret nu fokus på udviklingen af vælgerforeningerne i samarbejde med storkredsene.

”Der er en stor lyst i de enkelte vælgerforeninger til at forbedre sig. Vi har ikke opskriften på en borgmesterpost, men vi har nogle værktøjer, der kan hjælpe vælgerforeningerne videre,” siger Jens Møllenberg, der er chef i afdelingen for organisationsudvikling.

I flere år har han været ansvarlig for partiets talentprogram, og sammen med projektkonsulent Romy Andersen udgør de holdet, der kører landet tyndt og besøger storkredse og vælgerforeninger.

Der er brug for målsætninger

Det er blandt andet strategiseminarer, afdelingen tilbyder til bestyrelserne i vælgerforeningerne. Mange foreninger har nemlig slet ikke målsætninger for foreningen. Og uden målsætninger ved man ikke, hvornår man er en succes, lyder det fra Jens Møllenberg.

”Vi tilbyder at hjælpe foreningerne med at blive bevidste om, hvad de gerne vil opnå. I virkeligheden er det ret simpelt, men vi laver øvelser med bestyrelserne, hvor vi eksempelvis fastlægger, hvor mange mandater de ønsker til næste kommunalvalg. Bagefter hjælper vi med at finde frem til, hvordan målene indfries.”

Et af de steder, der for alvor har fået gang i hjulene, er vælgerforeningen i Herning. Siden kommunalvalget i 2013 har bestyrelsen arbejdet med en målrettet strategi for, hvordan de skaber en vinderkultur med ambitiøse målsætninger, ledertræning og faste medlemsarrangementer.

Vi skal være noget for medlemmerne

Fælles for foreningerne i udvikling er, at de løbende laver arrangementer for deres medlemmer. Det giver følelsen af fællesskab, der kan trækkes på i valgkampe. Og medlemmer vil gerne bidrage.

”Der er en masse at udvikle, men heldigvis også et stort uforløst potentiale. Vores medlemmer vil gerne bidrage, hvad enten det gælder uddeling af pjecer i nabolaget eller at bage boller til det næste arrangement i vælgerforeningen. Vi skal bare turde spørge dem, om de vil være med,” siger Romy Andersen.

Under det seneste folketingsvalg var Romy Andersen primusmotor i den centrale mobilisering af frivillige. Her ringede hun til hundredevis af medlemmer, der ikke var aktive i valgkampen, og hendes erfaring var, at alle blev glade for opkaldet, og at klart størstedelen havde lyst til at give en hånd med i vælgerforeningen.

Venskabsforeninger

Men i en lille vælgerforening kan det være svært at lave løbende arrangementer. Derfor arbejder afdelingen på at udbrede venskabsforeninger. Her skal foreningerne lære af hinanden og

eksempelvis invitere hinanden med til arrangementer på tværs af kommunegrænserne.

”Vi har virkelig mange gode vælgerforeninger. Det er vidensdeling og erfaringer fra de gode foreninger til de mindre aktive foreninger, der er tanken bag oprettelsen af projektet om venskabsforeninger,” lyder det fra de to.

Foreningerne skal både bruge venskabets til at invitere hinandens medlemmer til arrangementer, men de vil også kunne udveksle erfaringer i valgkampe og om bestyrelsesarbejde.

Kommunalvalget bliver terminsprøven

På samme måde som partiets talentprogram først og fremmest skal vise resultater på langt sigt, er det også meningen med arbejdet med vælgerforeningerne. Alligevel ser Jens Møllenberg kommunalvalget som lidt af en terminsprøve.

”Vi har et særligt fokus på at støtte de foreninger, der ikke har et medlem af byrådet. Næste år er der kommunalvalg. Hvis vi bliver repræsenteret i stort set alle af landets kommuner efter valget, mener jeg, at vi har gjort et godt stykke arbejde. Forudsætningen for et godt kommunalvalg er nu engang, at der står en god vælgerforening bag de konservative politikerne på stemmesedlen.”

Er du selv vælgerforeningsformand og har lyst til at få besøg af 'rejseholdet,' kan de kontaktes på jm@konservative.dk. Her kan du også høre mere om, hvad de kan hjælpe med.

*Marienburg, statsministerens embedsbolig.
Inde bag vinduerne blev der forhandlet blandt
partilederne, efter Det Konservative Folkeparti
udtrykte mistillid til Eva Kjer Hansen.*

Kvælstofsagen set indefra

Hvorfor og hvordan udviklede en umiddelbart harmløs aftale om en landbrugspakke sig til en regulær regeringskrise, hvor statsminister Lars Løkke truede med folketingsvalg, hvor de resterende borgerlige partier gjorde fælles front mod Det Konservative Folkeparti, og hvor det endte med, at miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen forlod sin ministerpost? PH har talt med en af sagens hovedrolleindehavere, den konservative landbrugsordfører Rasmus Jarlov, om sagen.

Af **Morten Scheelsbeck** | Foto **Scanpix, Polfoto og Colourbox**

Baggrunden for hele sagen er landbrugspakken. En aftale, som de borgerlige partier blev enige om allerede før folketingsvalget, og som der heller ikke har været uenighed om efter valget. I slutningen af 2015 forhandlede de fire borgerlige partier så aftalen på plads, og på trods af lidt rituel kritik af pakken fra venstrefløjen for at være for venlig over for landbruget gav det ikke synderlige bølgeskvalp i det politiske Danmark.

"I den konservative folketingsgruppe var der tilfredshed med aftalen. Vi havde indfriet et valgløfte, demonstreret borgerligt samarbejde og ikke mindst skabt bedre betingelser for et landbrugserhverv, der igennem de senere år er blevet mere og mere presset. Undervejs i forhandlingerne fik både vi og de andre

partiers forhandlere fremlagt beregninger, der viste, at det grønne regnskab for landbrugspakken ville være et plus for miljøet allerede fra 2016," fortæller Rasmus Jarlov oven på forløbet til PH. Han uddyber:

"Ministerens kvælstofregnskab viste, at kvælstofudledningerne ville falde i alle årene. Pakken i sig selv medfører naturligvis øgede udledninger, men i følge ministeriet blev det opvejet af andre forhold, som ikke har med pakken at gøre. Den såkaldte base-lineeffekt. Det er blandt andet, at nogle landmænd løbende overgår til økologi, og at marker bliver nedlagt. Havde det alene stået til os, havde landbrugspakken nok været en anelse grønnere allerede fra start, men vi var fire borgerlige partier, der skulle blive enige, og derfor var det alt i alt en god aftale, som vi var glade for at være en del af," understreger Rasmus Jarlov. ▶

Forskere: Beregninger er fordrejede

Men flere måneder efter at aftalen var indgået og underskrevet, bliver der rodet godt og grundigt op i sagen. Søndag den 14. februar kan man pludselig – under overskriften 'Topforskere advarer om forkerte tal bag lovpakke' – læse i Berlingske, at de eksperter, hvis beregninger ligger til grund for landbrugspakken, føler sig misbrugt. De mener, at tallene fra deres beregninger er blevet fordrejede, og de kritiserer åbent, at udefrakommende effekter helt tilbage fra 2013 er blevet medregnet i tallene for 2016, fordi det får konsekvenserne af landbrugspakken til at fremstå grønne, end de er. Kort forklaret viser regnskabet nu pludselig et plus for miljøet i stedet for et minus. Ikke et stort minus men dog et minus.

"Jeg læser historien i Berlingske den søndag morgen, og jeg opfatter det selvfølgelig som en meget alvorlig sag. Jeg kan huske, at jeg sidder med to umiddelbare tanker og følelser. Først og fremmest tænker jeg på, om det virkelig betyder, at vi har været med til at stemme en landbrugspakke igennem på forkerte forudsætninger. Og derefter begynder jeg at tænke på,

hvor stor en sag det mon kan blive. For selvom tallene, som eksperterne nu drager tvivl om, er relativt små i det store billede, handler det jo om et princip om, at vi skal kunne stole på, hvad en regering eller en minister fremlægger for offentligheden," siger Rasmus Jarlov. Han forklarer, at sagen tager til i de følgende dage, hvor flere og flere eksperter kritiserer Eva Kjer Hansens regnemetode for ikke at være retvisende. "Et skønmaleri," blev ministerens udregning blandt andet kaldt.

Fagfolk undsiger ministeren

"Der bliver hurtigt klart for alle, at der ikke er tale om forskellige skøn, usikkerhed, eller at der er tvivl om, hvor store nogle af effekterne i pakken er. Der er ganske enkelt tale om, at samtlige fagfolk undsiger ministerens og ministeriets måde at lægge tal sammen. Det er en klokkeklar metodefejl, som svarer til at lave en finanslov, hvor man budgetterer med indtægter fra fire års selskabsskat i budgettet for 2016," siger Ramus Jarlov.

Derefter følger nogle dage – mens pressen interesserer sig mere og mere for sagen, og hvor ministerens regnemetoder og forklaringer i højere og højere grad sættes under lup – hvor der også foregår interne drøftelser mellem de fire borgerlige partier, der er en del af landbrugspakken.

"Efterhånden, som pressen afdækker sagen, og vi bliver sikre på, at Eva Kjer Hansens regnemetoder ikke er

retvisende, drøfter vi sagen indgående i folketingsgruppen. Vi ville selvfølgelig gerne hurtigst muligt rode bod på de – trods alt mindre – negative miljøkonsekvenser, som landbrugspakken viste sig at have. Derfor arbejdede vi videre ad to spor. Dels ville vi selvfølgelig have ministeren til at trække de forkerte regnemetoder tilbage og dermed sikre offentligheden et retvisende billede af landbrugspakkens miljøkonsekvenser, og dels blev vi enige om, at vi ville forsøge at få en grøn tillægspakke langt oven i landbrugspakken, så vi både kunne hjælpe landbruget og samtidig tage hånd om miljøet," fortæller Rasmus Jarlov.

Minister indkaldes til eksperthøring

Første målsætning bliver ikke indfriet. Eva Kjer Hansen er ikke enig i, at hun har fremlagt et ikke retvisende billede, eller at hendes regnemetode er forkert, og flere møder mellem ministeren og de konservative forhandlere ender med flere frustrationer end resultater. Oppositionen lugter pludselig ministerblod, og derfor indkalder de røde partier Eva Kjer Hansen til en såkaldt eksperthøring tirsdag i ugen efter med begrundelsen om, at de vil have belyst sagen ordentligt.

Det bliver netop den tirsdag – den 23. februar – der bliver afgørende for sagens udfald.

Syv forskere indkaldes som eksperter til høringen, der bliver afholdt under stor mediebevågenhed i Landstingssalen på Christiansborg. Det er partierne i udvalget selv, der forholdsmæssigt får lov til at udpege de forskellige eksperter i sådan en høring, og ved denne lejlighed får Venstre lov til at udpege to af forskerne.

Høringen varer i flere timer, men ministeren giver sig ikke en tomme. Landbrugsordfører Rasmus Jarlov og miljøordfører Mette Abildgaard spørger gentagne gange ind til, om ministeren vil fremlægge nogle mere retvisende beregninger, eller om hun i det mindste vil anerkende, at forskerne har ret i deres kritik af regnemetoderne. Men Eva Kjer Hansen og de konservative forhandlere bliver ikke enige ved den lejlighed.

Syv ud af syv forskere

Et meget afgørende øjeblik i hele sagen kommer, da den socialdemokratiske miljøordfører Simon Kollerup under samme høring spørger de syv eksperter direkte:

"Er der nogen af jer, der kan bakke op om ministerens udtalelse om, at pakken giver et grønt plus i årene frem til 2018?," spørger han og beder forskerne om at markere, hvis de kan bakke ministeren op.

Ingen af de syv eksperter siger noget – heller ikke de to, som Venstre selv har udpeget til høringen. Alle forholder sig helt stille, og ingen af dem kan altså bakke op om minister Eva Kjer Hansens påstand om, at pakken vil være god for miljøet de første tre år.

"Okay. Det var et klart svar," konstaterer Simon Kollerup om 'ikke-svaret' fra eksperterne.

Efter høringen kaster Christiansborgs journalister sig over hovedpersonen Eva Kjer Hansen, der dog ikke mener, at der er sket afgørende nyt under høringen:

... Der er ganske enkelt tale om, at samtlige fagfolk undsiger ministerens og ministeriets måde at lægge tal sammen...

Mette Abildgaard, Søren Pape og Rasmus Jarlov på pressemødet hvor de for første gang fortæller offentligheden, at tilliden til Eva Kjer Hansen er væk.

”Så vidt jeg kan se, så er der ikke kommet nye eller anderledes tal frem i dag,” siger ministeren. Rasmus Jarlov giver også et ganske kort interview ude foran Landstingssalen. Han bemærker blot, at ministeren ikke har gjort det lettere for sig selv, inden han går op til et ekstraordinært gruppemøde med resten af de konservative MF’ere.

Enighed i den konservative folketingsgruppe

På gruppemødet bliver dagens udvikling selvfølgelig vendt og drejet. Sagen har kørt i halvanden uge, efter at forskerne har undsagt ministeren, men der er stadig ingen tegn i sol, stjerner eller måne på, at ministeren vil imødekomme de konservative forhandleres ønsker om regnemetoderne.

”Vi drøfter sagen meget længe og meget grundigt, og efter at have vendt alle scenarier og muligheder mere end én gang, bliver vi enige om, at vi ikke længere kan have tillid til Eva Kjer Hansen som minister i Lars Løkke’s regering. Det var en hård og alvorlig beslutning, men det var ikke en svær beslutning. Det kunne simpelthen ikke være anderledes,” fortæller Rasmus Jarlov til PH og fortsætter:

”Vi havde prøvet alt, og ministeren fik alle chancer, men hun affejede os gang på gang. Hun fik helt præcist 117 skriftlige spørgsmål til landbrugspakken under lovarbejdet, hun var i to åbne samråd, en eksperthøring og ikke mindst en tredjebehandling i folketingssalen. Hun havde alle muligheder for at imødekomme os, men hun nægtede alt. Det kunne ikke ende anderledes.”

I forlængelse af gruppemødet ringer Søren Pape til statsminister Lars Løkke Rasmussen og giver ham den besked, at den konservative folketingsgruppe har

mistet tilliden til miljø- og fødevarerminister Eva Kjer Hansen. Senere indkaldes pressen til et pressemøde til afholdelse klokken 20.00 på Christiansborg.

Konservativt pressemøde på Borgen

Klokken 19.58 går partileder Søren Pape Poulsen, landbrugsordfører Rasmus Jarlov og miljøordfører Mette Abildgaard sammen fra deres kontorer til Fællessalen på Christiansborg for at give offentligheden den besked, at folketingsgruppen kort forinden har mistet tilliden til Eva Kjer Hansen.

”Ministeren har givet offentligheden indtryk af, at miljøregnskabet er bedre, end det reelt er. Samlet set kan vi konkludere, at ministeren ikke har givet et retvisende billede af konsekvenserne af landbrugspakken. Ministeren har ikke levet op til sit ansvar. På trods af gentagne opfordringer fra vores side om at gøre det. Det har ministeren ikke villet rette op på. Derfor har vi ikke længere tillid til ministeren. Det har vi meddelt statsministeren. At sagen er kommet hertil, synes vi, er bedrøveligt. Vi har generelt et godt samarbejde med Venstre-regeringen og dens ministre, men vi kan ikke have tillid til en minister, der ikke gengiver et retvisende billede af konsekvenserne af de politiske beslutninger,” konstaterer Søren Pape Poulsen som indledning på pressemødet.

Det var en voldsom oplevelse at gennemføre pressemødet, fortæller Rasmus Jarlov i dag til PH, men han synes, at det gik, som det skulle:

”Søren var god og fattet på pressemødet. Han sagde nøjagtigt de ting, som han på forhånd havde sagt, han ville sige, og som han også havde informeret statsministeren om. Vi vidste godt, at det ville skabe voldsom po-

Våd- og engområde på Midtfyn.

litisk storm, men der var situationen taget i betragtning ingen andre udveje. Der var fuldstændigt rent trav, og min respekt for Søren steg yderligere den aften,” fortæller Rasmus Jarlov til PH.

Lars Løkke optrapper konflikten

Midt under pressemødet, der begynder klokken 20.00, tager sagen en uventet – og ret voldsom – drejning, da Lars Løkke helt præcist klokken 20.04 udsender en meddelelse via det sociale medie Twitter. Statsministeren skriver, at han ”har indkaldt lederne af de blå

partier til møde i aften kl 21. Så må vi se om regeringen fortsat har flertal til at være regering...”

De politiske journalister og kommentatorer går impulsivt i selvsving. Vil Løkke sætte hele sin regering og det borgerlige flertal på spil i kampen for en minister, der oven i købet er blevet undsagt af sine egne eksperter? Hvor alvorligt skal truslen om et folketingsvalg tages?

Hvad vil den nye voldsomme optrapning af konflikten komme til at betyde for samarbejdet i blå blok? Medierne går i breaking-mode, og alle politiske eksperter kaldes til tv- og radiostationer for at følge og kommentere sagen resten af aftenen.

I den konservative folketingsgruppe er man også overrasket over, at Lars Løkke hæver sagen fra et være et spørgsmål om én minister til at være et spørgsmål om hele regeringen og alle 17 ministre, erkender Ras-

mus Jarlov i dag:

”At Folketinget mister tillid til en minister er selvfølgelig en alvorlig ting – men det er altså ikke nogen hundredårshændelse. Helle Thorning måtte fyre flere ministre, og det har nok samtlige andre statsministre før hende også måtte gøre. Derfor var reaktionen fra Løkke selvfølgelig i vores optik en overreaktion – men vi vidste jo godt, hvad reaktionen skulle gøre: Den skulle dels forsøge at placere skylden for et eventuelt borgerligt sammenbrud hos os, og så skulle den selvfølgelig true os til at ændre holdning til Eva Kjer Hansen og genfinde tilliden til hende.”

K var ikke bange for et valg

”Men som Søren Pape har sagt flere gange under hele denne sag: Man kan altså ikke købe eller true sig til tillid, og derfor var vi i folketingsgruppen selvfølgelig også fuldstændigt enige fra start til slut om, at vi ikke ville lade os tryne af en trussel om et valg. Hvis Løkke ville udskrive valg, var det hans beslutning – og vi frygtede det ikke. Et valg, der tager afsæt i ordentlighed, kan et konservativt parti ikke være bange for,” understreger Rasmus Jarlov.

Siden følger flere dages intenst politisk drama. Hver dag er historien øverst på menuen, men opskriften er den samme: Løkke presser, og Pape holder fast. Det bliver til flere møder i både Statsministeriet og på Marienborg med Pape, Løkke, Thulesen-Dahl og Samuelsen. Og midt i det hele bliver selve landbrugspakken, som hele sagen udsprang af, vedtaget i Folketinget. Med konservative stemmer som aftalt.

”Sagen spidser til, og flere og flere blander sig i den, men i forhandlingslokalerne sker der ikke meget nyt,” fortæller Rasmus Jarlov, der som landbrugsordfører er

... Vi vidste godt, at det ville skabe voldsom politisk storm, men der var situationen taget i betragtning ingen andre udveje...

Disse tal gav ministeriet til Folketinget og offentligheden:

Tons kvælstof, der udledes	2016	2017	2018
Lempelser af kvælstofregler	3520	4985	5270
Kvælstofdæmpende initiativer (skov, forpagtning mm)	1579	2528	3011
Landbrugspakkens samlede effekt	1941	2457	2259
Andre påvirkninger, som ikke har med landbrugspakken at gøre (såkaldt baseline effekter)	2467	3084	3701
Samlet ændring i kvælstofudledning (landbrugspakken + andre påvirkninger)	-526	-627	-1442

Kilde: Regeringens egne tal fra beslutningsgrundlaget

Sådan burde tallene have set ud:

Tons kvælstof, der udledes	2016	2017	2018
Lempelser af kvælstofregler	3520	4985	5270
Kvælstofdæmpende initiativer (skov, forpagtning mm)	1579	2528	3011
Landbrugspakkens samlede effekt	1941	2457	2259
Andre påvirkninger, som ikke har med landbrugspakken at gøre (såkaldt baseline effekter)	617	1234	1851
Samlet ændring i kvælstofudledning (landbrugspakken + andre påvirkninger)	1324	1223	408

med Søren Pape og miljøordfører Mette Abildgaard på Marienborg for at forsøge at mødes med de andre borgerlige partier om en grøn tillægspakke:

”Vi krævede nu en grøn tillægspakke, der skulle kompensere for de hidtil ukendte negativ miljøkonsekvenser, som øget kvælstofudledning fører med sig. Det diskuterede vi på Marienborg, men vi talte også generelt om det borgerlige samarbejde. Mere vil jeg ikke gå i dybden med det i dag, for vi lovede hinanden ikke at referere fra lukkede møder, og det løfte holder vi selvfølgelig.”

Afgørelsens time

Torsdag – vi er nu fremme ved den 25. februar – går med forhandlinger bag lukkede døre på Marienborg. Det gør fredag også. Lørdag morgen sker der dog igen noget. Denne gang afgørende nyt, der afgør sagen: Den konservative folketingsgruppe står stadig fast på at have mistet tilliden til miljø- og fødevarerministeren, og partiet indkalder derfor til et nyt pressemøde, hvor planen er at orientere offentligheden om, at forhandlingerne er strandede, og at partiet derfor ikke ser grund til at fortsætte drøftelserne.

Og da alle andre muligheder nu virker udtørmt, sker der kort efter indkaldelsen til pressemøde det, at Eva Kjer Hansen udsender en meget kort pressemeddelelse om, at hun nu trækker sig fra ministerposten.

I den konservative folketingsgruppe tager man beskeden til efterretning og vælger samtidig at aflyse det ellers planlagte pressemøde. Internt bliver aftalen, at man ikke skal bidrage yderligere til historierne – og slet ikke til tilbagevendende gisninger om, hvorvidt Eva Kjer Hansen selv er gået, eller om hun er blevet gået – og der bliver derfor holdt lav profil.

Borgerlige må slå pjalterne sammen

Rasmus Jarlov forklarer i dag, at han oplevede ministerafgangen som en lettelse:

”Ja, det var en lettelse. Det må jeg indrømme. Ikke fordi jeg på et personligt plan havde noget imod ministeren, men fordi vi alle havde brug for at komme videre fra denne såkaldt låste situation og videre til et sted, hvor vi igen kunne få lov til at diskutere politik og ikke mindst få sat fokus på den grønne tillægspakke, som vi sideløbende med alt dette forsøgte at få de andre borgerlige partier med på.”

To af de mest hektiske uger i nyere dansk politisk historie var overstået, en ny minister blev udpeget, og nu ser Rasmus Jarlov frem imod et forhåbentligt genskabt borgerligt samarbejde:

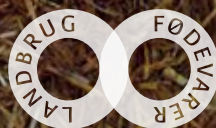
”Danmark og danskerne har bedst af et borgerligt flertal. Selvfølgelig særligt et borgerligt flertal, der fungerer, og som kører smidigt. Vi har nogle ufatteligt vigtige udfordringer foran os, hvor det er altafgørende for det danske samfunds fremtid, at de borgerlige partier kan stå sammen. Hvis vi overlader skattepolitik, ejendoms-skattesystem og flygtningekrise til rød blok, kommer det til at gå meget, meget galt. Derfor lægger vi nu krisen bag os, og så slår vi igen pjalterne sammen og ser fremad. Der er ikke noget, jeg mere ønsker og håber, og jeg tror også, at vi nok hurtigt skal finde hinanden igen, så vi kan sætte en borgelig dagsorden for Danmark de næste mange år, som vi før har gjort,” afslutter Rasmus Jarlov.

... Der er ikke noget, jeg mere ønsker og håber, og jeg tror også, at vi nok hurtigt skal finde hinanden igen...

Landmænd og v i fødevareklynge produktionsarbej overalt i Danma

Hvor der er job, er der tryghed,
økonomi og en vej til velfærd.

Virksomheder en skaber ejdspladser ark

KU uddanner fremtidens borgerlige debattører

Af Mikkel Ballegaard, Konservativ Ungdom | Foto Andreas Weidinger og Anne Birk Mortensen

Debattørkorpset i fuld gang med at lære, hvordan de vinder skolevalget i 2017.

Fremtidens borgerlige debattører er under udvikling i øjeblikket i Konservativ Ungdom. En lørdag i februar måned hos Landbrug & Fødevarer på Axelborg i København samledes de 15 mest talentfulde unge debattører fra Konservativ Ungdom til en konference om, hvordan man bliver fremtidens bedste debattør.

Under navnet Debattørkorpset er de 15 KU'ere udvalgt, fordi de skal skabe endnu mere opmærksomhed om KU's budskaber i pressen, og ikke mindst fordi de skal være de bærende debattører ved næste års vigtige skolevalg. Frem mod skolevalget, hvor alle folkeskoleelever i 8. og 9. klasse skal stemme om, hvilket parti de vil støtte, skal Debattørkorpset uddanne andre KU'ere i lokalforeningerne landet over, så de igen i år er klar til at hive et flot resultat hjem til KU og Det Konservative Folkeparti.

Meget anderledes øvelser

Først på dagens program var skuespillerinden Ditte Maria Le-Fevre, som tog deltagerne gennem en mere end to timer lang workshop, som tog et lidt anderledes udgangspunkt, end KU'erne er vant til. Ud fra små politiske tekststykker, der eksempelvis beskrev, hvordan man satte en lampe op, eller hvordan en sky i himlen formes, tog skuespillerinden hver enkelt deltager igennem en gennemgribende analyse af deres kropssprog, mimik og fremtoning ud fra en upolitisk tilgang. Hver deltager gik derfra med tre konkrete punkter, som de over et halvt år skal forbedre.

Forberedelse er nøglen til at klare sig godt i debatter. Politisk kommentator og tidligere særlig rådgiver for Connie Hedegaard, Anders Frandsen, gav derfor deltagerne et unikt indblik i, hvordan ministre forbereder sig til debatter. Det handler om at være helt inde i stoffet, og når man er det, så består øvelsen i at skabe jordnære virkelighedseksempler. Når man kan skabe klare billeder i hovedet hos tilhørerne, så får man tilhørerne med sig, hvilket netop var noget af det, der gav Connie Hedegaard så stor succes i sin ministertid.

God debat kræver dedikeret arbejde

Med det i frisk erindring var debattørerne klar til at gå i aktion gennem en debatworkshop, hvor de skulle bruge erfaringerne fra formiddagen til at debattere politiske emner. Gennem én mod én-debatter og paneldebatøvelser blev debattørerne prøvet op mod hinanden. Det blev hurtigt klart, at det ikke var ligeså let at indøve øvelserne fra skuespilleren, når debattørerne debatterede emner, de var passionerede omkring. Hvad enten øvelserne var at bruge armene noget mere, stå mere fast og holde øjenkontakt eller tale i et dybere toneleje, så blev det klart, at det at blive en god debattør kræver dedikeret arbejde over lang tid.

I de kommende måneder skal debattørerne derfor jævnligt mødes to og to og gennemgå udviklingen, så de hele tiden sikrer sig, at de dårlige vaner bliver lagt til side til fordel for en ny og slagkraftigt fremtoning.

To af deltagerne fra Debattørkorpset, Søren Thomsen fra Odense KU og Elisabeth Lysholm Christensen fra Frederikssund KU, midt i en politisk debat.

Hav styr på ideologierne

Efter nogle intensive timer kom Martin Ågerup fra Cepos forbi og fortalte om sin vej til at blive en af Danmarks mest indflydelsesrige borgerlige debattører. Martin Ågerup fortalte blandt andet, at man skal være klar på at give afkald på mange karrieremuligheder, hvis man vælger at være en markant del af den offentlige debat.

Med en opfordring til deltagerne om at deltage på Cepos Akademi til efteråret blev stafetten givet videre til Det Konservative Folkepartis EP-kandidat fra seneste valg, Nichlas Vind. Nichlas gav et indblik, i hvad man kan komme ud for som debattør i valgkampe – og det er ikke så lidt, skulle han hilse og sige.

Der er ingen tvivl om, at vi i fremtiden får brug for markante borgerlige debattører, hvis vi vil have gennemslagskraft i det danske mediebillede til gavn for den konservative bevægelse. KU har nu taget første spæde skridt, og med det niveau, der blev lagt for dagen, er der ingen tvivl om, at fremtiden ser lys ud for konservatismen i debat-Danmark.

... Når man kan skabe klare billeder i hovedet hos tilhørerne, så får man tilhørerne med sig...

Flygtningekrise og Brexit: Hvor er Europa på vej hen?

Af **Bendt Bendtsen** | Foto **Europa-Parlamentet**

Hvor er Europa på vej hen? Det spørgsmål er ekstremt svært at svare på i en tid, hvor Europa er i gang med en større forandring. Migrant- og flygtningekrisen fylder sammen med Brexit det meste af vores tid i Europa-Parlamentet i øjeblikket.

Jeg får mange mails i Bruxelles i øjeblikket, hvor man spørger: "Hvorfor gør EU ikke noget ved flygtningekrisen?" Selvfølgelig er der mange dagsordner i gang på området, men hovedårsagen til de manglende europæiske løsninger ligger ligefor: Stats- og regeringscheferne i de 28 lande er overhovedet ikke enige om, hvad der skal ske, og hvordan det skal ske.

Så årsagen til de manglende løsninger er åbenlys: EU kan intet foretage sig, når stats- og regeringscheferne i medlemslandene ikke kan blive enige om noget som helst. Desværre er det et faktum.

Inden vi graver dybere i analysen og løsningen af problemerne, bliver vi nødt til at se på udviklingen i Europa og i de enkelte medlemslande. Den politiske udvikling, vi ser i Danmark, ser vi rigtig mange andre steder i Europa. De partier, som har søgt at bringe deres land gennem de seneste års økonomiske krise, får tæt ved de nationale valg, og yderfløjene – den yderste højrefløj og den yderste venstrefløj – har vind i sejlene.

På vej imod protektionisme

Fælles for disse yderpartier er, at de ikke ønsker at påtage sig ansvar. De råber op og beskylder Bruxelles for alle ulykkerne, og så vokser de også ved næste valg. Det bliver altså sværere og sværere at finde opbakning til de fælles løsninger blandt de europæiske vælgere.

Europa er i øjeblikket på en rejse mod mere protektionisme og mod mere massiv nationalisme, hvor fælles løsninger bliver valgt fra. Er dette et postulat fra min side? Ja, det er det. Men efter at have deltaget aktivt i det europæiske samarbejde gennem de seneste 16 år er tendensen i min optik helt tydelig, og det går kun én vej.

Mange lande anlægger tilgangen "først mig selv, så mig selv og så mig selv." Så bliver det ikke lettere at finde de fælles løsninger på problemer, som af natur er grænseoverskridende. Der er i dag massiv modstand i store dele af Europa mod en transatlantisk handelsaftale med USA, selv om vi ved, at det giver mere vækst og flere job for danskerne og europæere. Men politikere siger, at nogen kommer og stjæler deres job, og

det er en argumentation, som har medvind.

Nationale løsninger slår ikke til

Også en fælles løsning på flygtningekrisen lider skibbrud. De østeuropæiske lande er dem, som får færrest flygtninge, men de har som bekendt kun været vant til at have økonomiske fremskridt ud af deres medlemskab - ikke omkostninger. Den omstilling er vanskelig i deres bevidsthed.

Alligevel er det nærmest indiskutabelt, at når vi taler om fremskridt inden for miljø, klima, indre marked, energi og bekæmpelse af international kriminalitet, så slår nationale løsninger ikke til – der har vi brug for EU. Den 3. december fik vi i Danmark understreget, hvor svært det er at finde opbakning til denne linje. Til trods for de åbenlyse fordele.

Falder Schengen fra hinanden – eller flyttes?

Og så til det store EU-perspektiv: Schengen er tæt på at falde helt fra hinanden, og den ydre grænse er hullet som en si. Der kommer masser af flygtninge ind i

... Grækenland har fået tre måneder til at få styr på kontrollen af den ydre grænse. Hvis det ikke lykkes, er det min klare holdning, at Schengen-grænsen flyttes nordpå.

Europa, og i slipstrømmen kommer der en masse migranter, og de bliver ikke registreret. Og vi har kun set toppen af isbjerget. I den europæiske vinter er der erfaringsmæssigt en nedgang i flygtningetallet, men nu kommer foråret, og så sætter folkevandringen i gang igen. Grækenland har fået tre måneder til at få styr på kontrollen af den ydre grænse. Hvis det ikke lykkes, er det min klare holdning, at Schengen-grænsen flyttes nordpå.

Tyskland begynder nu at stramme tøjlerne efter at have taget imod næsten 1,1 million asylansøgere i 2015. Sverige har taget 163.000 flygtninge, og i Danmark blev det til 21.225 asylansøgere, hvilket er 70 procent mere end i 2014. Det bliver kun værre i 2016, hvis vi ikke tager skeen i den anden hånd. Det handler konkret om funktionelle aftaler med tredjelande til at tage presset af EU, om bedre kontrol med de ydre grænser og om systematisk registrering af flygtningene ved ankomst til EU.

EU-lande løber fra aftalerne

Vi er nødt til at fortsætte hjælpen i nærområderne, og vi er nødt til at betale for flygtningecentre i både Tyrkiet, Libanon, Jordan og Nordafrika. Men de løsninger kan ikke gennemføres, hvis ikke stats- og regeringscheferne vil være med til at dele regningen. Og nu er meldingen, at medlemslandene ikke vil være med til at betale regningen for den aftale, de selv

har indgået med Tyrkiet.

Alle disse tiltag løser dog ikke det grundlæggende problem: Borgerkrigen i Syrien. Så længe USA og Rusland ikke er enige om en køreplan for Syrien, så er der desværre ikke meget håb for, at freden kan indfinde sig.

Der er millioner af flygtninge og migranter, som vil søge mod Europa ikke mindst fra Afrika i de kommende årtier. De søger mod et sted, hvor de kan få et bedre liv, og det er forståeligt nok. Men Europa kan ikke tage de mange millioner, som gerne vil være her, og derfor er der behov for at se på internationale konventioner, som vi konservative har bedt om. Ikke mindst fordi folkevandringen truer det indre marked, som har skabt enorm velstand gennem de seneste årtier.

De nødvendige grænsekontroller vil blive forstærket over hele Europa, hvis Schengen krakelerer. Det vil medføre store problemer for vores eksportvirksomheder og hele transportsektoren. Og i sidste ende skade vores indre marked. I Danmark har vi allerede set, hvor meget en spotkontrol til Sverige generer ganske almindelige mennesker, som ønsker at passe deres arbejde på den anden side af Øresundsbroen.

Brexit er tæt på

I det hele taget har Europa ikke været i større vanskeligheder siden Anden Verdenskrig. Og det næste kapitel i Europas

historie skal skrives, når englænderne skal stemme om deres fortsatte medlemskab i EU den 23. juni.

Brexit er nok tættere på, end man fornemmer hjemme i Danmark, og samtidig kører nationalismens trompeter i Storbritannien, så udfaldet af den kommende folkeafstemning er fuldstændig uforudsigeligt.

I mange kredse her i Bruxelles er holdningen, at man ikke ønsker at gå på kompromis med arbejdskraftens fri bevægelighed, og at man ikke ønsker diskrimination af EU-borgere og lignende. Men hvordan får man enderne til at mødes? Det spørgsmål skal stats- og regeringscheferne fra EU-landene også levere på. Imens må vi afvente, om Cameron vinker farvel til EU.

EU blev skabt for at skabe fred og frihed mellem stridende parter i Europa. Det er 75 år siden, at millioner af europæere blev slået ihjel, men det ser ud til, at den historiske hukommelse er ganske kort.

Jeg håber ikke, at historien er ved at gentage sig, så den hovedløse protektionisme og selvtilstrækkeligheden for alvor får fat. Det sker nok ikke i min tid, men risikoen er til stede for, at det kan ske i mine børnebørns tid.

Samfundsprisen gør en forskel for sygdomsramte børn på Sankt Lukas

Af **Anne Birk Mortensen** | Foto **Rasmus Degnbol** og **Colourbox**

På landsrådet i oktober sidste år uddelte Det Konservative Folkeparti den genindførte samfundspris til Sankt Lukas Børnehospice. Mette Abildgaard var derfor her i februar på besøg for at se, hvilke initiativer og projekter samfundsprisen har støttet.

Det første, man mødes af, når døren går op til Sankt Lukas, er de smukke malerier i forgangen, de bløde bomuldssofaer med de mange puder og tæpper, de farverige vægge og legetøjet på gulvet, der indikerer, at her er der plads til leg. Bogreolen i stuen er fyldt med de samme børne- og ungdomsromaner, som man finder på et almindeligt børneværelse, og det ligner på ingen måde et almindeligt hospital. Lægestuerne emmer af hjemlig hygge og afslapning, og man føler sig tryk og afslappet, når man kommer til Danmarks første børnehospice.

Behovet for børnehospice er stigende

"Det er tydeligt at se, at familierne sættes i centrum, og at hele forløbet sker på deres præmisser," siger Mette Abildgaard under sit besøg på Sankt Lukas børnehospice mandag den 8. februar.

"Det kan være svært for en familie, hvis et barn bliver sygt. Det rammer familien både fysisk og mentalt, hvilket kan være svært at håndtere alene," forklarer Mette Abildgaard. Hun vurderer, at der er et stigende behov for institutioner, som har rammerne til at hjælpe netop disse ramte familier.

Børnehospicet modtager både patienter, der har en kronisk, livstruende eller uhelbredelig sygdom, og hvor familien får hjælp med at håndtere sygdommen og få en god stund midt i sygdomsforløbet. Man kan ikke udskrives af børnehospice, da behandlingsforløbet foregår på familiernes præmisser, og derfor kan familien ønske at komme hjem til enhver tid.

I samme bygning ligger en daginstitution, hvis børn ofte leger sammen med de børn, som er indlagt på Sankt Lukas. Sankt Lukas bliver også inviteret til fastelavn, julefest og andre aktiviteter, så de indlagte børn kan føle sig som 'helt almindelige' børn for en stund.

Sankt Lukas opbygger en tryk hverdag

"Sankt Lukas rummer forskellige familier, og hver eneste familie er helt unik," forklarer afdelingssygeplejerske Nanette Quistorff smilende og uddyber:

"Når et barn får en livstruende sygdom, rammer det hele familien og påvirker livet på alle niveauer – både

følelsesmæssigt og socialt. På Sankt Lukas er der plads til leg, sjov og familietid under opholdet. Man går rundt i sokker eller sutsko, hvis det er det, man ønsker. Det handler om, at familien skal finde sig til rette."

Nanette Quistorff anerkender, at nogle familier bliver ramt af angst – selv de mindre søskende. Derfor er der behov for en samlet tværfaglig indsats, der kan give familien tid til og mulighed for at være sammen.

Medlemmernes donation gør en forskel

Det Konservative Folkeparti gav på landsrådet årets samfundspris plus en donation til Sankt Lukas for arbejdet med sygdomsramte børn. Under landsrådet kunne medlemmerne desuden give en særskilt donation, som blev lagt sammen med partiets. Det muliggjorde, at Sankt Lukas kunne glæde sine patienter med nyt legetøj, billeder, film og meget andet.

Børnehospicet har også et samarbejde med foreningen Læs for livet, som donerer bøger til socialt udsatte børn. Bøgerne bliver nøje udvalgt af foreningens litteraturstuderende. Der er bøger, som er følelsesladede, og andre er helt almindelige bøger, som man også finder hjemme på almindelige børneværelser – alt fra biografier om Justin Bieber til pigebladet Vi Unge. Sankt Lukas modtager også andre private donationer som eksempelvis hjemmestrikkede tøjdyr fra en ældre dame, der synes, at børnene har fortjent deres helt eget tøjdyr.

Tilbage i de bløde bomuldssofaer sidder Mette Abildgaard efter turen rundt på Sankt Lukas. Hun er glad for at have fået et indtryk af, hvad den konservative samfundspris har haft af konkret betydning, og hun understreger, at der virkelig er et behov for børnehospice i Danmark:

"Det har været anerkendt i andre lande siden 1980'erne, og jeg er meget glad for, at muligheden nu også findes i Danmark. Stedet her gør en forbilledlig forskel, og jeg er stolt af, at vi har hjulpet dem lidt på vej."

Med samfundsprisen til Sankt Lukas Børnehospice fulgte en check på 5.000 kroner, og derudover samledes der lige godt 15.000 kroner ind fra medlemmerne i salen.

KU'eren, der blev politisk håndværker i Bruxelles

Af **Ulrica Helgesson** | Illustration **Peter Lemmich**

Det er svært ikke at blive imponeret, når man læser Jacob Lund Niensens meritliste. Rejsen begyndte i 1990, da han meldte sig ind i Konservativ Ungdom i Hjørring. I dag er han grundlægger af og partner i det succesfulde konsulenthus Cabinet DN i Bruxelles.

Med forældre, som begge var passionerede radikale, syntes de nok, at valget kunne have været anderledes, da Jacob Lund Nielsen blev hvervet til Konservativ Ungdom af partiets nuværende kommunikationschef Benny Damsgaard.

”Det, der virkelig drev os i den periode, var det ulmende borgelige oprør mod den forfejlede socialdemokratiske uddannelsespolitik og den venstreorienterede kultur, der gennemsyrede undervisningen. Det var ikke populært at være imod. Men det at gå imod strømmen og gøre tingene selv gav mig de måske allervigtigste redskaber til at blive iværksætter. Jeg vidste det bare ikke endnu,” fortæller Jacob Lund til PH.

Fra KU til Europa-Parlamentet

Som kun 30-årig grundlagde han, efter at have været assistent for den konservative europa-parlamentariker Christian Rovsing, sammen med sin ven Timme Døssing en konsulentvirksomhed, som i dag regnes for at være et af de mest indflydelsesrige og største uafhængige lobbybureauer i Bruxelles. Firmaet, som hedder Cabinet DN, 'D' som i Døssing, og 'N' som i Nielsen, strækker sig fra Rue D'Arlon nummer 23. til 29.

Jacobs kendskab til EU og institutionerne, hans politiske næse og hans særdeles gode evner som netværker i kombination med en interesse for iværksætteri skulle vise sig at være en god opskrift på noget, som faktisk manglede i Bruxelles.

”Timme og jeg arbejdede fortsat i Europa-Parlamentet. Vores parlamentarikere sad i udvalget for sundhed og miljø og udvalget for industri og forskning – to af de udvalg, der bliver mest lobbyeret. Her oplevede vi, at dansk erhvervsliv var bagefter i forhold til en række andre nationaliteter, som bare var bedre til engagere sig og blive hørt.”

I 2003 fremsatte Europa-Kommissionen et forslag om virksomhedsovertagelsesdirektivet, der lagde op til en afskaffelse af den danske model med A- og B-aktier.

”Det ville have fået katastrofale konsekvenser for alle de store familieejede virksomheder i Danmark fra Novo Nordisk til Lundbeck og AP Møller-Mærsk. Centraladministration, regering og erhvervslivets organisationer havde simpelthen sovet i timen,” forklarer Jacob Lund om den udslagsfaktor, som fik de to venner til at forstå, at der lå en meget god mulighed for at starte eget firma.

Blandt de største i Bruxelles

I dag har konsulentvirksomheden 35 ansatte af 21 forskellige europæiske nationaliteter, som blandt andet også inkluderer den tidligere danske topdiplomat Poul Skytte Christoffersen. Men det er vigtigt for Jacob at pointere, at firmaet ansætter dem med de bedste kompetencer, og ikke fordi man er dansker:

”Vi har ansat Poul, fordi han er en af de største kapaciteter i Bruxelles. Han laver strategi og analysearbejde – ikke lobbyarbejde. Vi skiller de to ting ret skarpt ad. Han har set det ske, og med sin erfaring og dømmekraft kan han hjælpe en kunde til at forstå, hvordan en sag hænger sammen og derefter udvikle en fornuftig strategi,” siger Jacob Lund.

Blandt de øvrige ansatte er flere højrangerende tidligere europa-parlamentarikere som eksempelvis den konservative John Bruton, der var irsk statsminister fra 1996 til 1999.

Den politiske håndværker

Jacob Lund kalder sig selv en politisk håndværker, der bliver kaldt ind, når man skal finde ud af, hvordan man bedst kan få EU-systemet i tale. Eksempelvis hvis et firma risikerer at komme i klemme i et direktiv eller en forordning, som er blevet foreslået af Europa-Kommissionen.

”Her er det selvfølgelig vigtigt både at have en næse for det politiske men også at være pragmatisk og ærlig over for både beslutningstagere og kunder.”

På spørgsmålet om, hvorvidt der er for mange lobbyister, og om de har for stor magt i Bruxelles, svarer Jacob, at man hellere skal se lobbyisterne som nogle, der prøver at forklare, hvordan systemer hænger sammen, og hvem man skal kontakte for at forklare de problemer, man har:

”Det er jo faktisk ikke anderledes end på Christiansborg. Politikere bliver kontaktet, når en virksomhed, interesseorganisation eller NGO ønsker at forklare, hvordan de helst vil se en løsning på en specifik problemstilling eller udfordring. Det er sommetider opfattelsen, at politikere er omvandrede leksika, som helst skal have svar på alle samfundets udfordringer og relevant lovgivningsarbejde. Men også i EU-systemet diskuteres meget tekniske forslag. Her er vi en hjælpende hånd, som forklarer for vores kunder, hvordan de bedst griber situationen an.”

BRUG KONFERENCE- OG MØDEFACILITETERNE *i Industriens Hus*

Afhold dit næste arrangement i Industriens Hus. Vi har rammerne, om det er et møde, en event eller en konference, som du skal holde. Her er moderne mødefaciliteter og dygtige konferenceværtinder, der vil guide og rådgive dig til et succesfuldt arrangement.

— Vi glæder os til at tage imod dig!

Se
yderligere info på
di.dk/konferencecentre
eller ring i dag på
3377 3500

